

SZÉKESFEJÉRVÁR.

TÁRSADALMI HETILAP.

A fejezmegyei gazdasági-egylet, községi jegyzők, iskolatanács és a tanítók egyletének közlönye.

Megjelen minden vasárnap.

A lap ára

házhoz hordással vagy postán küldve:
Egy évre 4 frt.
Fél évre 2 frt.
Negyed évre 1 frt.

Hirdetmény

a bélyegdíjon felül, minden három hasábos petitsor:
Megrendelőinktől 6 — nem megrendelőinktől 8 krért igittattatik be.

1872. május 5-én.

18. szám.

III. félévi folyam.

A lap szellemi részét illető közlemények, ugy a lap ára, hirdetmények és a hirdetményekérti díjak a „kiadó-hivatal”

Klökner Péter könyvkereskedésében vétetnek fel.

Nyilttérbeni közlemények után három hasábos petitsorért 10 kr. fizetendő.

✉ Kéziratok nem küldetnek vissza. ✉

A muzeumokról.

Mult számunkban figyelmeztettük a közönséget a kiállítások és különösen a jövő év tavaszán Bécsben létesítendő világkiállításra, mint a nemzetközi forgalom egy kiváló tényezőjére. Ugyanott megemlékeztünk a kiállítások állandó neméről, a muzeumokról. Szabadon erről tüzetesen szólni.

Muzeumnak nevezük művészeti, ipari, természet-tudományi, természetrajzi és egyéb valamely tudományos vagy ipari szakba vágó eszközök és tárgyak állandó gyűjteményét. A muzeumok lehetnek általánosak: ha eme különféle szakok tárgyaira terjednek, vagy részszertűek, melyek csak egyes szakra szorítkoznak.

Azt tartják általában, hogy korunk iránya a tudományokban is kiválóan realistikus; vagyis oly dolgokkal foglalkozó, melyek anyagi célok elérésére szolgálnak. Ezen vélemény azonban nem egészen helyes; mert a céloknak az eszközökkel összetévesztése foglaltatik benne. Igaz, hogy a tudomány fejtegetéseit ma már reális alapokra építeni igyekeznek; a bölcsészet, a természettudomány, a boncztan karjaiba fűződve bizonyítja tetteit; a gazda nem csak a nap-tárt, hanem a vegyész-lombikot is nézegeti, a történelem nem csupán csatákról s egyes kiváló, vagy kiváló helyen álló egyének viselt dolgairól regél, — hanem kezd főgondot fordítani a nemzetek műveltségi állapotainak kikutatására. Szóval a tudomány oda törekszik, hogy tanait és fejtegetéseit oly tételre alapítsa, melyeket valószínű, positive lehet bizonyítani.

Világtörténeti szereplésünkben nekünk igen mostoha rész jutott, és ha ennek dacára a művelt népek színvonalán állunk: talán nem szerénytelen azon áll-

tás, hogy ez bizonyítéka a magyar nemzet kiváló életképességének. Ha a velünk rokon eredetű török szomszéd műveltségi állapotát tekintjük, meg kell vallani, hogy ez tőlünk tetemesen hátramaradt. Pedig ő hosszú időn keresztül azon előnyben volt, melyet a győztes hatalma nyújt; és ez nem csekély, mert míg nekünk megélhetésről kelle gondoskodni, addig ő palotákat építhetett; míg ő ruhájának és fegyverének díszítésére pazarolhatott, addig mi páncélra és kardra vasat kerestünk.

Az ily mult, mint a mienk megérdemli, hogy minden egyes mozzanatát alaposan megismerni tanuljuk. A történelem buvár képzeletével megtestesíti önmaga előtt a régi idők képét. De csak kevés ember rendelkezik annyi idővel és tudományos eszközzel, hogy képzeletében ily tökéletes képet teremtsen; a közönség legnagyobb része tehát csak hiányos, sőt téves nézetet bir azon időről, melyekből jelen állapotunk fejlődtek. E hiányosság pótlására, e tévedés helyreigazítására szolgálhat az elmúlt időkben még fennmaradt művészeti és ipari tárgyak gyűjteményeinek megszemlélése. Ily gyűjtemények pedig a történelmi muzeumok.

Városunkban és megyénkben gyakran eszmecsere tárgyul szolgál egy szervezendő muzeum kérdése. Hírelt, hogy Pauer címzetes püspök nagybecsű könyvtárát a közönségnek ajándékozni, nyilvánossá tenni szándékozik. Fekete János megyei levéltárnok és főjegyző pedig már régóta buzgolkodik történelmi becsű régiségek gyűjtése körül, melyeket történelmi muzeummá egyesíteni óhajt.

A város közönsége beleegyezett, hogy a tulajdonát képező történelmi becsű régiségek az alakítandó

muzeumban elhelyeztessenek; a megye pedig e célra külön választmányt bizott meg.

Örömmel kell constatalni, hogy városunk és megyénk közönsége nem érez válaszfalat törvényhatóságai különbözőségeiben, és hogy közérdekű intézetek létesítésénél soha visszavonást, hanem mindig nemes vetélkedést tanúsított az összes közönség. Óhajtuk, hogy a minden oldalról élénk részvéttel felkarolt muzeum alapításának ügye osztatlan pártolásra találjon.

Mint minden czél elérésénél, ugy ezen közérdekű ügyben is az egyesülés vezet legbiztosabban eredményre. Ugy véljük, hogy eme muzeum általános legyen, és ne csak történelmi becsű tárgyakat és okmányokat, hanem könyvtárt is magában foglalva, ezeken kívül állandósított ipar- és termény-kiállítással kapcsoltsák össze.

Óhajtandó volna pedig ez nézetünk szerint két szempontból: költségek kisebbítése és részvét terjesztése szempontjából. Mert az egyesítés által elkerültek több külön felügyelet költsége; az egyes részszertű kiállítás látogatói pedig — ha már ott vannak — bizonyára végig tekinteni fogják a muzeum minden tárgyait, mit talán nem teendtek, ha külön-külön helyen kell felkeresniök, s ekkép a részvét terjedelmében nyer.

Ajánljuk e nézponok figyelembe vételét a gazdasági egyesületnek, mely kiállításának állandósítása által a nagy közönséggel folytonosan és láthatóan érezhető működésének praktikus hasznát. Ajánljuk a termelő közönségnek, mely ez által termelvényeit mindenkor megismertetheti és ajánljuk iparosainknak, kik szakmájukban haladásukat, czikkeik tökélyesbítését kitüntethetik.

TÁRCZA.

Egy rendez-vous.

Egy barátja naplójából

— közli Füredy. —

Gy. városában még jogász koromban egy szép tavaszi nap alkonyán a város gyönyörű sétaterén fel-alá járkálva — nézegetem a mellettem sétálgató városi szép nemet, — midőn egyszerre valaki gyengéden vállamra üt

Visszafordulok, s az én egyik kedves barátomat G. Károlyt látom magam előtt örömtől sugárzó arccsal, kiről bemutatás képen legyen elég annyi, hogy földim és gyógyszerész segéd volt, s ki minden szó nélkül karon ragadva, vonszol a sétány egyik félre eső helyére, hol zsebéből egy levelet vesz elő, — s remegő kézzel tartja elém.

Olvasd barátom! szólt végre, tehát a miután hetek óta epedek végre is teljesül, holnap 5 óraker — az én szép szöke angyalom karjaim közt lesz.

Ismerve barátom gyengéit, s különösen azt, hogy a város majd minden szöke leánya tetszik neki, — de egybe különösen fülig szerelmes — magam is kezdém hinni, — hogy talán ettől jött e kis levél, mely csak e pár sorból állott:

„Rég óhajtottam megismerni önt, de eddig a sors terveim ellen esküdtöt, azonban holnap délután 5 óraker szívesen látom — a F. . . . vári utcában *7. számú házban földszint jobbra 2. ajtó. P. R.

Ki irhatná le az én Károlyom boldogságát, ki a levelet husszor is elolvasta s csak annyit tudott mondani:

Ez ő!

De hát ki?

Az a szép szöke angyal, a kivel naponkint találkozunk a sétaterén anyja vagy nevelőnője karján,

kinek első pillantása is már oly elfoglaltá tett, hogy eddig bátorságom sem volt utánna menni s lakását kitudakolni.

Már e levélből, s különösen a kaszimbált vonásokból ugyan ki nem okoskodta volna senki, hogy azt valami szöke angyal írta, — hanem, — a ki egyszer szerelmes, — az elveszti a fejét, s így az én Károlyom is oda volt egészen.

Másnap már hajnalban kopogtatnak ajtómon, — s az én szerelmes barátom be is nyit azon.

Nem tudtam aludni sem az éjjel, — hanem azt csak megigéred, hogy ma engem elkísérsz 5 óraker, — bemutatlak téged is.

E szavakkal keltett fel ágyamból s bármennyire is szabadkoztam ez ajánlat elfogadásától, hiába az én Károlyomra senki se beszélhetett, — hogy midőn első látogatásra hívják az embert, — nem szokott vendéget is vinni magával.

Felöltözködtem, s egyenesen a nevezett utcába indultunk, honnét az én Károlyomat el nem tudtam volna csalni semmiért sem, — s miután megigéredtem, hogy délután 5 óraker elkísérem elváltunk, — én a sétatéri kioszkba reggelizni mentem, hol egyik ismerősömtől annyit tudtam meg, — hogy e kérdéses házban földszint egy fésűs, meg egy kefék lakik.

A Benczék templomának torony órája végre elüté a várva-várt 5 órát, s az én Károlyom dobogó szívvel vonszol engem a találkozási házba.

Minden ugy volt, a mint a levél szólt, és mi a földszinti jobbra eső 2. ajtó előtt megálltunk.

Károly kopogtat, — de semmi nesz, — végre félve benyit, s én őt követve, — zavaromban az ajtót becsaptam magam után mire egyszerre korom setét lett.

Füst és elégett rántásszag üt meg orromat, s kezdém sejtetni, hogy valami konyha-félebe jutottunk. Merre menjünk, susogá Károly, — én mit sem látok, — nyisd ki az ajtót legalább lássuk, hogy hova jutottunk.

Visszafordulok s a fal mellett kotorászva kerestem a kilincset, — míg nem kezembe valami lelógó fűzőkanál csomag akadt, s ezt tapogatva, — hogy

mi lehet, valami esérépedényt találtam lerántani, — a mi elég kiméltlenül fejemre is pottyantván, — oly zavarba hozott, hogy azt sem tudtam, mit keresek.

A zörejre megrémült Károly is.

Mit csinálsz? susogá lassan, — jöjj utánam, már én találtam egy ajtót.

Én igyekeztem a hang után menni, s meg is találtam a sötétségben Károlyt, kinek kabátjába kapaszkodtam.

Károly félve kopogtat a felfedezett ajtón, a mit ismét csak néma csend követett.

Kopogtass még egyszer! biztatám őt, talán nem hallották?

Ujra hozzáfogott Károly s már majdnem zörgett is — de mind hiába — semmi nesz.

Nyisd ki hát, szólék türelmetlenül, s már izzadni kezdék a sok zavarban.

Egy nagyot sóhajtott Károly s benyitni akar, — az ajtó nyikorog s recseg — de nem nyílik.

Talán kifelé nyílik, — szólék hozzá — kísérsd meg. Csakugyan az ajtó nyikorogva tárul fel, de ismét csak korom sötétség.

A türelem már fogyni kezdett.

Károly mellé huzódtam, s biztatám, hogy csak kopogtasson, talán kettős ajtó van?

Ez csakugyan meglehet, szóló Károly, — s kezd újra kopogni, — a minek eredménye egy zuhanás volt, mely után valami folyadék kotyogása hallatszott, s csakhamar folyása érezhetővé is lett mindkettőnk arcán, s ijedten fejemhez kapva, a sűrű hideg nedvel kezem is tele lett.

Nem tudtam elgondolni, hogy mi érhetett ismét?

Károly a hűsítő hatása folytán félre ugorni akarva, hanyatt vágta magát jajgatva, — esését újra nagy csörömpölés követé.

Én meredten állva maradtam, s a folyadék gyors kotyogásából gyanítam, hogy Károly kopogásával valamit feldöntött.

(Vége következik).

Végül bátorkodunk mindenkit, ki a muzeum létesítésében részt venni óhajt, kérni, hogy Fekete János megyei levéltárnok és főjegyzőhöz szolgáltatassa részvéte bizonyítékát; bár hallhatná mindenki az ő buzgó szavait is, melyeket általa gyűjtött becses tárgyakkal illusztrál.

Városi.

Május 2-án tartott városi közgyűlés a főispán elnöke alatt 3/10-kor vette kezdetét. Elnöklő főispán örömmel üdvözlé a szép számmal egybegyűlt bizottsági tagokat, melyből csak a városi közügyek iránti élénk érdeklődést látja kitűnve. A hivatalok átvétele nagyobb részben megtörtént, csak a pénztár iromnyai és gazdasági szerek vannak hátra. A hivatalhelyiségek elhelyezésére nézve tartott értekezleten az határozatot, — hogy egy terv dolgoztassék ki, mely jóváhagyás végett a bizottság elé lenne terjesztendő, azonban addig is a főjegyzői és ügyügyi hivatal, mely a butorzatra nézve nagyon szánandó helyzetbe van, — a nélkülözhetetlen butorabokból látassék el. A közgyűlés minden hó első hetében megtartatni határozatott.

Vértessy József a városi főispán által t. alügyesszé kinevezetett.

A 20-án tartott városi közgyűlés jegyzőkönyve felolvastván, hitelesített.

A szabályrendeletek értelmében a napirend felolvasása volna szükséges, de mivel annak terjedtsége sok időt venne igénybe tehát mellőztetik, — tárgyalás alá vétetvén az 1. ső tárgy: Az állandó szakosztályok és a fegyelmi bizottság megválasztása. — Az állandó szakosztályok, — névleg gazdasági, jogi, pénzügyi és szepitészeti szakosztályok tagjaiul, egy már korábbi értekezleten meghatározott névsor a közgyűlés elé terjesztetvén, egyhangulag elfogadtatott azon hozzá adással, hogy a szakosztályok ülésein a polgármester bármikor részt vehet. A szakosztályokat a polgármester legközelebb összehívandja, felszólítván őket, a kebelükbeli elnök és jegyző választásra.

A városi bizottsági tagoknak a szakosztályokhoz beosztását lapunk legközelebbi száma hozandja.

A fegyelmi bizottság tagjaiul megválasztattak a közgyűlés által: Pribék Antal és Szűts Sándor. A főispán által kinevezettek: Ambrózy Ferencz és dr. Say József.

Soron kívül, de napirendre tűzve dr. Ligeti József v. bizottsági tag felszólítása folytán elővetetett az állandó színházválasztmány kérvénye, az építési engedély megadása végett. Itt hosszabb vita fejlett ki a szabadon álló lépcső és csatornázás miatt; míg végre az első megtekintésre egy szakbizottság küldetett ki, addig az utolsót a város magára vállalta. A szükséges terület pedig valamint az építési engedély általános helyeslés közt megajánlatott.

Me gy ei.

Fejérmegye központi választmányának 1872. évi április 22-én Székesfejérvárott tartott ülése a legközelebbi országgyűlési képviselőválasztás érdekében folyó évi április 16-ról 10,659 szám alatt kelt belügyminiszteri leirat folytán az alispán elnöke alatt megtartott. A választás előmunkálataira megválasztott központi választmányt az elnök megalakultnak kimondván, ugyanazt jegyző megválasztására felhívja, melynek következtében jegyzőül Horváth Imre megválasztott.

A jelenlevő bizottsági tagok közül, kik még az esküt le nem tették, a választmányi ülés színe előtt letették. A fel nem esküdtött választmányi tagok pedig felhivatnak, hogy a legközelebb tartandó választmányi ülésben az esküt letenni el ne mulasztják.

Az elnöki felhívás folytán az összeíró küldöttségek választókerületenként ekként alakítottak meg: bodajki kerületben Pellet Sándor, Marsovszky Camil, Ujváry Mátyás. Póttagok: Péntes Ferencz, Kovács József, Molnár János esperes. A csákvári kerületben: báró Földváry Sándor, ifjabb Sárközy Kázmér, Csapár Mihály. Póttagok: Halász Gedeon, Kaiser Nándor, Verner György. A sárkeresztúri kerületben Vancsny Fer., Petrács Pál, Neumann Sándor. Póttagok: Szűts Gedeon, Sárközy Gyula, Bárdossy Imre. A vadli kerületben Micsky Zsigmond, Lits Gusztáv, Lenzsér György. Póttagok: Stein Zsigmond, Szőke Lajos, Kereskényi Gyula. A ráczalmási kerületben Rosti Pál, Paczona Elek, Posztoczky József. Póttagok: gr. Zichy János, Markovszky József. Miről az első helyeken elősorolt küldöttségi tagok, az 1869 ki választók névsorának, egy a belügyminiszter által leküldött összeírási nyomtatványok kiküldése mellett jegyzőkönyvi kivonattal értesíteni rendeltetnek.

A választási összeírások megkezdése határnapjánul folyó évi május 13-ka tűzetett ki, a megkezdési helyekül pedig: bodajki ker. Szabad-Batthyán, csákvári: Nyék, sárkeresztúri: Káloz, vadliban: Vadli, ráczalmásiban: Herczegfalva; miről az illető küldöttségi tagok értesíteni rendeltetnek azzal, hogy eljárásukban az 1848. 5. t. cz. 14., 15., 16., 17. §-ait figyelembe tartva, az összeírást teljesítsék.

Az összeírási határnap és kezdő helyek kihirdetése tárgyvalán, a több példányban nyomtatvány, minden községben megküldetni rendeltetik, valamint az egyházi szószékekről kihirdetés végett az illető hatóságok felkértenek. Végre Székesfejérvár polgár-

mesterének is megküldetni rendeltetett, melyeknek eszközésével a választmányi jegyző bizatott meg.

Műkedvelői előadás.

Április 27. és 29. napjain városunk annyiban, mennyiben még össze nem roskadt állandó, különben mint hinni szeretjük ideiglenes színházának dicsőségünk homályát mutató falai közé oly fényes közönség zárandokolt, mely álló díszül szolgáló addig csak tervben létező állandó színházunknak is. Örvendünk ezen annál is inkább, mivel a műkedvelői előadás ismétlésekor tanusított részvét azt bizonyítja, hogy nemcsak a jótékony cél vonzotta oda közönségünket.

A műkedvelői előadások két részből állottak: zene és színmű előadásból.

Legtöbb esetben nem könnyű feladat a kritikusnak műkedvelői előadásról ítésetet írni. Kötelessége a műkedvelők irányában, kik a jótékony cél elősegítésére jóakarattal közreműködnek, lovagiasan eljáráni, és a kritika bonczkészt gyengédebben kezelni.

Azt mondtuk „a legtöbb esetben“, és kérjük a tisztelt olvasót, ne számítsa az itt megbeszélendő hangversenyt ezek közé. Itészi kötelességünket ily kedvvel még soha sem teljesítettük, de ritkán is volt ily kellemes alkalmunk. Mert itt kevésbé műkedvelőkkel, mint inkább képzett zenészekkel van dolgunk. Bizonyítja ezt már maga a műsor.

Vajtai Rozina urhölgy, Lisztnak magyar dallamok feletti egy Rapsodiáját mutatta be és pedig oly módon, melyért a szigorú kritika sem tagadhatja meg tőle az elismerést. Bár előadása egészen fölötté sikertelennek jellemezendő, mégis különösen megemlékeznünk kell a gyengéd helyekről, melyeket a tisztelt urhölgy valóban kecsesen adott elő. A közönség különös meglepedését háromszori kihívás és osztatlan tetzésnyilvánítás által tanusítja.

A program továbbá egy Adagiot Vieuxtemps-tól és Beriot ismeretes D-dur concertjét tartalmazta, mindkettő hegedűre zongora kísérettel; játszották Bernreiter és Farkas tanár urak. Mindkét darabot Bernreiter ur igen jól, tiszta intonatioval, és oly lelkesedéssel játszotta, mint ezen zenésznél megszoktuk. Farkas tanár ur, ki a kíséretet magára vállalta, művészi felett meg feladatának. A kíséző rendszerint, de igaztalanul, a hangversenyek mostoha gyermeke; annál nagyobb érdeme, ha kíséret által feltűnni képes. Ez megtörtént pedig jelen esetben. A kiérdemelt tetzés nyilvánítása követte a műkedvelő urak játékát, mely méltóan sorakozik az előbbi mellé.

Legkevésbé zenei programját előadó kitiűnő játéka által, mert képzettségüket ismerjük. A színmű szereplői oly téren mozogtak, melyre neveltetésük és képeztetésük nem terjeszkedett, ezzel soha összefüggésben nem volt. Fredro vígjátékának, az „Egyetlen leány“-nak előadása előttünk bebizonyítja, hogy tehetség és a szép iránti lelkesedés a sikernek biztosítéka. Sumbalinski büszkélkedhetik kecses leányaival, kik tervei létesülésének történetét oly élethű képekben hozták a közönség szemléletére.

Hogy a darab ezen főszemélyének családja oly derék vöklökkel terjedelmesedett: e fölötti örömben a közönség is osztozott. Ily kedves eredményű családi történet szemléletéért szívesen elmegyünk Sumbalinski kastélyába. Szívesen időzünk a rejtőző Camillánál, bár kissé éhezni kell is vele. Örömet vagyunk vendégek Paulina theájánál; de nem hiszünk neki, hogy papája szabadulni óhajt tőle. Ha időzésünket Agatha érkezése kellemsíti, egy kis léghuzamban állást is kockáztatunk. Megdöbbenünk ugyan Luiza féltékenységén; de eszünkbe jut, hogy hiszen csak a színpadon vagyunk. És szinte örvendünk, hogy módot lehet találni a papa Pepi ellen gerjedt haragjának engesztelésére. — Hogy ily kedves család hölgyei által lebilincseltek férfiak ezekhez méltók lenni iparkodnak, oly természetes, mikép nem is esodálkozunk a törekvést koszorúzó sikeren. Hogy pedig mindnyájan jól éreztük magunkat a kedves társaságban, — ezt kétségtelenül bebizonyítja a közönség elismerésének ismételt nyilvánulása, és azon körülmény, hogy a közönség másodsor is nagyszámmal kopogtatott beboacsájtásért azon kastély ajtaján, melynél a zsörtölődő háziszarnok Boldizsár kétségbe esik a váratlan vendégek érkezésén, kik után oly kedélyesen takarít.

A második előadás épen oly kedvezően, mondhatni fényes sikerrel folyt le, mint az első. A műkedvelők ép oly kedvvel és lelkesedéssel oldották meg feladatukat, mint az első estén. A közönség osztatlan tetzésnyilvánítással tüntette ki elismerését, melyért Vajtai Rozina urhölgy a Rapsodia fináljának ismétlése által jelzé köszönetét, viszont halára kötelezve a közönséget.

Örömmel jegyeztük fel ezen előadások folyamát lapunkban. Találjon ily szép ügy mindenkor oly tapintatos rendezőt, mint Zsombory Ede ur s találjon ily nemes cél mindig oly készséges közreműködőkre, mint a nevezettek mellett csak színműi nevükön említett

Greizinger Róza, Horváth Böske, Rosznagl Anna, Szöllösy Elvira, Töltényi Janka urhölgyek, és Bazsalik Mihály, Forster József, Hortoványi József, Horváth István, Nagy Ignác, Ujváry János urak, kik az ügyért hálát, a nyújtott élvezetért pedig a közönség köszönetét kiérdemelték.

Az 1872. április 27. és 29-én tartott műkedvelői előadások pénztárának számlája.

Péntes Ferencz ur adománya 1 frt, Pellet Sándor kanonok ur adománya 5 frt, Klossz Nándor ur adománya 1 frt, Venosz Imre kanonok ur adománya 10 frt, Schvanfelder József kanonok ur adománya 5 frt, Nyirák Ignác nagy prépost ur adománya 5 frt, Mayer József kanonok ur adománya 5 frt, báró Miske alispán ur adománya 1 frt, Vértessy József ur adománya 1 frt, Péntes Ferencz urtól egy színlapért 20 frt, Matuska János ur adománya 5 frt, Karl György ur adománya 3 frt, Göbel és Krencz urak adománya 7 frt, felülfizetésért 10 frt, Kund ur adománya 2 frt, felülfizetés 40 fr, özvegy Tóth Jánosné adománya 6 frt, Pete Dani ur adománya 1 frt, Menczér mérnök ur adománya 2 frt, Havranek József ur adománya 1 frt, felülfizetés 40 fr, Klökner Péter ur adománya 1 frt, N. N. 1 frt, április 27-én tartott előadás alkalmával eladott jegyekért 399 frt 90 kr, Pauer János címzetes püspök adománya 1 frt, Kovács István ur adománya 1 frt, Freibergerné asszonyság adománya Budáról 5 frt, Karl József ur adománya 1 frt 60 kr, Marbík Sándor ur adománya 40 kr, felülfizetésért 40 kr, Szammer Imre ur ajándéka 1 frt, Hoffmann István ur ajándéka 80 kr, Gara József ur felülfizetése 20 kr, Deutsch ur felülfizetése 60 kr, N. N. színlapért 10 kr, Kereskényi Gyula ur ajándéka 1 frt, Méssáros Amade tanár ur ajándéka 4 frt, az április 29-én tartott előadás alkalmával eladott jegyekért 180 frt 60 kr. Összes bevétel: 661 frt 70 kr, összes kiadás: 155 frt 95 kr. Tiszta jövedelem: 505 frt 75 kr.

Báró Miske Imre ur a nézőhelyre szükségelt székeket a megyeház terméből, dr. Vajtai Móricz ur pedig a zongorát engedte át. A városi hatóság a szükséges világítást ingyen szolgáltatva ki. György József ur a termet, Szűts és társai bérkocsikat minden díj nélkül adták rendelkezésre.

Say Rudolf,
reáltanoda gondnoka.

Köszönet. A reáltanoda javára tartott műkedvelői előadásban közreműködötték az ügy javára hozott áldozatért, a közönség pedig nagy mérvű pártolásaért fogadják mélyen érzett köszönetünket, melynek kifejezését kedves kötelességünknek ismerjük. Székesfejérvárott, 1872. május 1. Say Rudolf, a reáltanoda gondnoka. Mendlik Alajos, ideigl. igazgató.

Lövölde.

A „székesfehérvári lövészegylet“ választmányának megbízásából az egylet t. tagjainak és a nagyjérdemű közönségnek becses figyelmébe tisztelettel ajánlom a következőket:

Az egyleti alapszabályok 17-ik §-a értelmében a lövöldei belső udvarra lövészeti napokon csak az egylet tagjai, vagy az azok által bevezetett vidéki vendégek léphetnek. — Ugy hiszem felesleges is megemlítenem, hogy alapszabályaink ezen pontja csak férfiakra vonatkozik, és hogy hölgyek megjelenését a lövészegylet mindenkor szerencsének és megtiszteltetésnek tartja. Tagja lehet az egyletnek minden feddhetlen magaviseletű férfiú. A tagok kétfélek, u. m.: rendes tagok, kik három egymásután következő évre, — és ideiglenes tagok, kik csak egy évre vállalnak kötelezettséget az egylet irányában.

Ideiglenes tagok Székesfejérvárott letelepedett állandó lakosok nem lehetnek. — Rendes tag fizet felvételi díj az első évben 2 frtot, lövészlevélért 1 frtot, azontul évenként 3 frt. tagsági díjat. — Ideiglenes tag fizet felvételi díj szintén 2 frtot egyszer s mindenkorra, és azontul évenként 1 frtot. — Ideiglenes tagok minden évben az évi járuléklézfizetés alkalmával új igazoló belépti-jegyekkel láttatnak el, melyeket, hogy a rendező bizottság közegének felszólítására előmutassanak, tisztelettel fölkeretnek. Felvétel iránt jelentkezhetni Rosznagl Antal lövészemester urnál, (piacz, gr. Zichy-féle ház) és Hornyánszky Ágoston egyleti pénztárnok urnál, (nádor-utca, Flits-féle ház).

A lövészegylet főterekvése oda irányul, hogy az egyleti tagokat a lövölde helyiségeiben lehetőleg szórakoztassa. — E célból a lövészeti napokra állandó zenekart fogadott fel, általános helyiséssel találkozótombolajátékokat rendez, és a tánczolni óhajtó egyleti tagoknak a termet és zenét a legolcsóbb feltételek mellett rendelkezésére bocsájtja. — Az egylet főcélját a célzólövés gyakorolhatásáért, illetőleg felállította az igen gyorsan és minden veszély nélkül kezelhető váltótáblákat, és életbeléptette a nagy részvétnak örvendő pisztolylovöldözést is. — Az egylet rendes és ideiglenes tagjai a fegyver- ugyszintén a pisztoly-célzólövés férfias multságában a lehető legolcsóbb árak mellett vehetnek részt. — Ugyanis azon tag, ki csak díjra kíván löni fizet 10 lövésért 20 krt., ki pedig díjra lö és egyszersmind körpénzben is óhajt részesülni, fizet 10 lövésért 60 krt. — A fegyverműves által szolgáltatott minden egyes tölésért ugyanannak 5 kr. fizetendő. — A fegyverlovöldözés díjai: az 1-ső egy arany, 2-ik három forint ezüst, 3-ik, 4-ik és 5-ik egy-egy selyemkendő, a 6-ik egy forint ezüst. — A pisztoly-célzólövés díjai: az 1-ső tíz frank aranyban, a 2-ik egy és fél forint ezüst, a 3-ik egy forint ezüst. Az osztalékra lövésenkint befolyt négy-négy krajczárokból az